

SPECIALIST PROSECUTOR'S OFFICE
ZYRA E PROKURORIT TË SPECIALIZUAR
SPECIJALIZOVANO TUŽILAŠTVO

Spis: KSC-CC-2019-07

Rešava: **Specijalizovano veće Ustavnog suda**
sudija Vidar Stensland, predsedavajući
sudija Roland Dekers
sudija Antonio Balsamo

Sekretar: dr Fidelma Donlon

Podnosilac: specijalizovani tužilac

Datum: 17. decembar 2019.

Jezik: engleski

Oznaka tajnosti: javno

Odgovor tužioca na podnesak KSC-CC-2019-07/F00009

Specijalizovano tužilaštvo

Džek Smit

branilac gospodina Dritona

Lajčija

g. Tobi Kedman

1. Po odobrenju panela,¹ Specijalizovano tužilaštvo odgovara na repliku² g. Dritona Lajčija (u daljem tekstu: podnosilac zahteva). Iz replike se ponovo vidi da je zahtev Ustavnom sudu neprihvatljiv i da nema merituma.³
2. Prvo, ovlašćenja sudije u prethodnom postupku ili sudije pojedinca iz člana 39 Zakona⁴ i pravila 48(2) Pravilnika Specijalizovanih veća⁵ ne svode se na razmatranje legalnosti poziva.⁶ Naprotiv, njihova ovlašćenja izričito obuhvataju, između ostalog, i izdavanje „potrebnih naloga kako bi se licu pomoglo u pripremanju odbrane“.⁷ Jasno je da to uključuje i pitanja koja se tiču obaveštavanja i/ili obelodanjivanja. Podnosilac zahteva je imao mogućnost da u bilo kom trenutku zatraži da se izda takav nalog.⁸ Nepotkrepljena tvrdnja podnosioca zahteva da sudija u prethodnom postupku ili sudija pojedinac nemaju ovlašćenje da rešavaju o optužbama za povrede prava⁹ suprotna je izričitim odredbama merodavnih propisa i relevantne sudske prakse.¹⁰

---

¹ Obaveštenje o podnošenju odgovora na podneske, KSC-CC-2019-07/F00011, 11. decembar 2019. O određivanju panela koji će rešavati ovo pitanje (u daljem tekstu: panel) *vidi* Odluku o raspoređivanju sudija u panel Ustavnog suda, KSC-CC-2019-07/F00002, 15. novembar 2019.

² Replika odbrane na odgovor tužilaštva na zahtev g. Dritona Lajčija Ustavnom sudu, KSC-CC-2019-07/F00009, 9. decembar 2019, (u daljem tekstu: replika).

³ Zahtev panelu Ustavnog suda da preispita zakonitost postupka vođenja informativnog razgovora, KSC-CC-2019-07/F00001, 13. novembar 2019, distribuiran 14. novembar 2019. (u daljem tekstu: zahtev Ustavnom sudu).

⁴ Zakon br.05/L-053 o Specijalizovanim većima i Specijalizovanom tužilaštvu, 3. avgust 2015 (u daljem tekstu: Zakon).

⁵ Pravilnik o postupku i dokazima pred Specijalizovanim većima Kosova, KSC-BD-03/Rev1/2017, 5. juli 2017. (U daljem tekstu: Pravilnik).

⁶ *Contra*. Replika, KSC-CC-2019-07/F00009, stav 8.

⁷ Zakon, član 39 (10).

⁸ *Contra*. Replika, KSC-CC-2019-07/F00009, stavovi 13-16. Pored toga, izjašnjavaње podnosioca zahteva u vezi sa pravilom 20(1) Poslovnika o radu Specijalizovanog veća Ustavnog suda, KSC-BD-03/Rev1/2017, 21. juli 2017 (u daljem tekstu: Poslovnik) (replika, KSC-CC-2019-07/F00009, stavovi 17-21) nisu relevantni jer se insistira na izračunavanju roka od dva meseca umesto na činjenici da ne postoji pravosnažna sudska odluka od koje bi se moglo računati da teče dvomesečni rok.

⁹ Replika, KSC-CC-2019-07/F00009, stavovi 9-12.

¹⁰ *Vidi* Odgovor tužioca na zahtev g. Dritona Lajčija panelu Ustavnog suda da preispita zakonitost postupka vođenja informativnog razgovora, KSC-CC-2019-07/F00008, 2. decembar 2019. (u daljem tekstu: odgovor tužilaštva), stav 10.

Podnosilac zahteva nije iscrpio sva pravna sredstva koja su mu bila na raspolaganju pa zahtev treba odbaciti.¹¹

3. Drugo, čini se da podnosilac zahteva sada tvrdi da član 6 (3) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLjP) nije primarni pravni osnov na koji se pozivao u svom zahtevu.¹² Mada on i dalje tvrdi da su mu povređena prava,¹³ još uvek nigde konkretno ne iznosi - ni u zahtevu Ustavnom sudu, ni u replici - koje su ustavne odredbe povređene. Kao što je tužilaštvo ranije navelo,¹⁴ već ta nejasnoća dovoljna je da se zahtev odbaci.

4. Štaviše, i sam podnosilac zahteva sada priznaje (i) da su obaveze koje postoje pre i posle podizanja optužnice različite;¹⁵ (ii) da detalji o pojedinačnim svedocima i dokazima koji bi naneli štetu istrazi i izvođenju tužiočeve teze ne moraju da se obelodane u fazi informativnog razgovora;¹⁶ i (iii) da je odluka o tome u kolikoj meri

---

¹¹ Odgovor tužilaštva, KSC-CC-2019-07/F00008, stavovi 10-15.

¹² Replika, KSC-CC-2019-07/F00009, stavovi 38-39 (gde, izgleda, tužilaštvu zamera što je argumentaciju usmerilo na tu odredbu).

¹³ Replika, KSC-CC-2019-07/F00009, stav 12.

¹⁴ Odgovor tužilaštva, KSC-CC-2019-07/F00008, stav 16. *Vidi takođe* Ustavni sud Kosova, predmet br. KI 58/17, *Ocena ustavnosti presude Pml. br. 326/2016 Vrhovnog suda od 23. januara 2017*, 4. decembar 2017, stav 64 („... na podnosiocu zahteva je da navede povrede svojih ustavnih prava i ukaže na članove Ustava koji su bili povređeni, da opiše okolnosti povrede u vezi sa osporenim aktom ili odlukom, da precizira kako su i zašto povređeni, da predstavi relevantne dokaze o tome kako je i zašto povreda izvršena, da definiše prirodu povrede i da objasni ustavne posledice povrede i da potkrepi sa validnim i ubedljivim argumentima da su radnje javnih organa u suprotnosti sa ustavnim normama“); Ustavni sud Kosova, predmet br. KI 78/13, *Roland Bartetzko, Ocena ustavnosti rešenja Veća za uslovni otpust MD/CRP-No.474/12 od 29. decembra 2012. god i Administrativnog uputstva 2009/1 Ministarstva*, 2. maj 2014, stav 25, 30 („Kao rezime, podnosilac zahteva nije pokazao kako su njegova prava garantovana Ustavom bila povređena. Sama izjava da je Ustav bio povređen, ne može se smatrati kao ustavna žalba; zahtev je očigledno neosnovan i stoga, neprihvatljiv“); Ustavni sud Kosova, predmet br. KI 154/15, *Ocena ustavnosti presude PML. br. 67/2015 Vrhovnog suda Kosova, od 9. jula 2015, godine*, 29. novembar 2016, stav 46 („Sud primećuje da podnositeljke zahteva nisu iznele preciznu i konkretnu tvrdnju o povredi svojih prava i nisu objasnile kako je i zašto presuda Vrhovnog suda mogla povrediti njihova ustavna prava; one su samo navele da je došlo do povrede ustavnih prava. [...]“).

¹⁵ Replika, KSC-CC-2019-07/F00009, stav 29, 43. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva da je tužilaštvo svesno pogrešno okarakterisalo njegovo prethodno izjašnjenje po ovom pitanju (Replika, KSC-CC-2019-07/F00009, stav 25), tužilaštvo skreće pažnju na, *inter alia*, stav 3.7 i 4.2 zahteva Ustavnom sudu (gde se iznosi teza da prava iz člana 21(4) treba „podvesti pod član 38“ i „tumačiti kao [njegov] sastavni deo“).

¹⁶ Replika, KSC-CC-2019-07/F00009, stavovi 31-32, 43.

će biti izvršeno obelodanjivanje u fazi informativnog razgovora diskreciono pravo ispitivača koji vodi informativni razgovor.¹⁷

5. Podnosilac zahteva je pod istragom zbog optužbi da je izvršio krivično delo ometanja pravde; sasvim je jasno da konkretne pojedinosti u vezi s tim optužbama nisu mogle da mu budu predočene u ovoj fazi bez kompromitovanja potencijalnih svedoka i dokaza. Dalje, kao što je tužilaštvo ranije izložilo,¹⁸ takvo obelodanjivanje ne samo da nije potrebno da bi se ispunili zahtevi člana 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima, već bi detaljno obaveštenje o prirodi i razlogu za optužbe u istražnoj fazi utvrđivanja činjenica moglo čak da povredi njegova prava, ukoliko bi osumnjičeni pogrešno zaključio da su predočene optužbe sve što ga potencijalno tereti i na osnovu toga odlučio da se odrekne nekih od svojih prava.¹⁹

6. Na kraju, izgleda da je sada i činjenični osnov zahteva Ustavnom sudu redefinisano, jer se tvrdi da je tužilaštvo zauzelo „načelni stav da ni u jednom trenutku ne mora da obelodani nikakve informacije“.²⁰ Ta tvrdnja je (i) činjenično neosnovana i netačna,²¹ i (ii) opovrgava je upravo dokumentacija predmeta koji je pred nama.²² Karakteristično je da podnosilac zahteva Ustavnom sudu u svojoj replici ne osporava da nije pretrpeo nikakvu štetu;²³ kada mu u informativnom razgovoru nisu predočene nikakve nove informacije, on je odlučio da se pozove na svoje pravo da se brani

---

¹⁷ Replika, KSC-CC-2019-07/F00009, stav 45.

¹⁸ Odgovor tužilaštva, KSC-CC-2019-07/F00008, stavovi 20-25.

¹⁹ *Vidi, slično ovome*, Odgovor tužilaštva, KSC-CC-2019-07/F00008, stav 25 (gde se dalje objašnjava zbog čega bi bilo neizvodljivo i ne bi bilo pametno prenebregavati razliku između faze utvrđivanja činjenica u toku istrage i trenutka kada se donosi odluka o suđenju).

²⁰ Replika, KSC-CC-2019-07/F00009, stav 9, 29-30, 36, 39 („pojašnjenja radi, kao što je već navedeno u prvom izjašnjavanju podnosioca zahteva, smatramo da je usvajanje stava da se osumnjičenom ne obelodanjuju nikakve informacije pre vođenja informativnog razgovara [...]“), 45-46. *Uporedi* argumentaciju u zahtevu Ustavnom sudu, KSC-CC-2019-07/F00001, stavovi 1.2-1.3.

²¹ Tužilaštvo je u stvari reklo da „Zakon ne obavezuje tužilaštvo da Vašem klijentu predoči detalje o dokazima kojima u ovom trenutku raspolaže“ (Odgovor tužilaštva, Prilog 2, KSC-CC-2019-07/F00008/A02). Ta tvrdnja – a čini se da je to primarni činjenični osnov na kome počiva žalba podnosioca zahteva (*vidi* Repliku, KSC-CC-2019-07/F00009, stav 9 (gde se govori o razmeni imejloma) – očigledno se odnosi samo na detalje osnovnih dokaza, pa čak ni tu se ne kaže koji je osnov za zaključak da je to načelni stav tužilaštva.

²² *Vidi* Odgovor tužilaštva, KSC-CC-2019-07/F00008, stavovi 27-29. *Contra, inter alia*, Replika, KSC-CC-2019-07/F00009, stav 33.

²³ Odgovor tužilaštva, KSC-CC-2019-07/F00008, stavovi 30-31.

ćutanjem, pa prema tome, zbog tog obavljenog, odnosno ne-obavljenog informativnog razgovora, prema Zakonu, on neće snositi nikakve posledice.²⁴ Ostaje, dakle, samo apstraktno osporavanje,²⁵ za koje podnosilac zahteva Ustavnom sudu nema nikakvog osnova,²⁶ pa ga panel, stoga, treba odbaciti.

Broj reči u originalu: 1,707

/potpis na originalu/

Džek Smit

specijalizovani tužilac

utorak, 17. decembar 2019.

u Hagu, Holandija

---

²⁴ Zakon, član 38(3). Podnosilac zahteva bi bio oštećen samo ukoliko bi tvrdio da ima „pravo“ da bude ispitivan u svojstvu osumnjičenog i da o onome što zna govori u fazi istrage, pre podizanja optužnice. Podnosilac zahteva nije izneo ovakav argument, niti je to mogao da učini. To ne predviđa ni Zakon ni bilo koji drugi merodavni pravni instrument.

²⁵ Replika, KSC-CC-2019-07/F00009, stav 9 (gde se dovode u pitanje pravila i zakonitost merodavnih propisa), 12 (gde se postavlja pitanje „zakonitosti odnosno ustavnosti“ navodnog stava tužilaštva), 29-30, 36, 39, 45-46. *Vidi takođe* Odgovor tužilaštva, KSC-CC-2019-07/F00008, stav 16 (gde se pominje ranija argumentacija koja, slično ovome, nema nikakve veze sa Ustavom i/ili je preuranjena i apstraktna.

²⁶ *Vidi, na primer*, Ustavni sud Kosova, predmet br. KI 102/17, *Ocena ustavnosti Administrativnog uputstva br. 09/2015 Ministarstva rada i socijalne zaštite za kategorizaciju korisnika penzije platiša doprinosa prema kvalifikacionoj strukturi i dužini vremena uplata doprinosa-penzijskog*, 13. februar 2018, stav 19 („Sud ponavlja da ustavni tekst i sudska praksa ovog Suda ne priznaju pravo pojedinaca da osporavaju *in abstracto* akte opšteg karaktera“) i stav 20 („Sud ponavlja da Ustav Kosova ne predviđa *actio popularis*, što znači da pojedinci ne mogu da se žale u apstraktu ili direktno ospore radnje ili propuste javnih organa); Ustavni sud Kosova, predmet br. KI 78/13, *Roland Bartetzko, Ocena ustavnosti rešenja Veća za uslovni otpust MD/CRP-BR.474/12 od 29. decembra 2012. god., i Administrativnog uputstva 2009/1 Ministarstva pravde*, od 2. maja 2014, stavovi 26-29. *Slično tome, vidi*, Evropski sud za ljudska prava, *Burden v. The UK*, br. 13378/05, 29. april 2008, stav 33; *EKLJP SL v. Austria*, No. 45330/99, 22. novembar 2001, str. 6; Međunarodni krivični sud, *Žalbeno veće, Prosecutor v. Lubanga*, ICC-01/04-01/06 OA 15 OA 16, „*Judgement on the appeals of Mr. Lubanga Dyilo and the Prosecutor against the Decision of Trial Chamber I of 14 July 2009 entitled 'Decision giving notice to the parties and participants that the legal characterisation of the facts may be subject to change in accordance with Regulation 55(2) of the Regulations of the Court'*“, 8. decembar 2009, stav 110 („Slično tome, kada je reč o argumentima g. Lubange Dyiloa o navodnoj povredi njegovih osnovnih prava, razmatranje pokrenutih pitanja na Žalbenom veću bilo bi apstraktno i hipotetično“).